

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

der blev afleveret i Fjor. For den øgede Udskrivning til Heste uden for Landbruget og til Industrien foreslaas derimod et Tillæg paa 10 Kr. pr. 100 kg. Dette Beløb foreslaas i § 4, Stk. 2, udbetalt paa den Maade, at de Landmænd, der fuldt ud og rettidigt har opfyldt den i § 1, Stk. 1 b, omhandlede Afleveringspligt, i 1942 gennem Statens Kornkontor vil faa efterbetalt et Beløb af 10 Kr. pr. 100 kg for $\frac{1}{8}$ af deres Ligningskvantum.

Endelig foreslaas det i § 8, at enhver Landmand, der fuldt ud og rettidigt har opfyldt den i § 1, Stk. 1 b, omhandlede Afleveringspligt, er berettiget til at afhænde Resten af sine Beholdninger af Byg, Havre og Blandsæd i fri Handel enten til en Landmand, som skal bruge Kornet i egen Landbrugsbedrift, eller til en autoriseret handlende, der kun maa videresælge saadant Korn til en anden autoriseret handlende eller til en Landmand, der skal bruge Kornet i egen Landbrugsbedrift. Køb og Salg af det nævnte Korn til Anvendelse uden for Landbruget er forbudt uden særlig Tilladelse fra Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

Forslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg tillader mig at anbefale det til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Landstinget.

P. C. Petersen: Det er rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister udtalte, at nærværende Forslag til en Kornlov i nogen Grad afviger fra visse Bestemmelser i Kornloven af 25. Juli 1940, hvilket ogsaa er ganske naturligt, naar der skal udskrives betydeligt mere Korn. Jeg tror, det drejer sig om hen imod $1\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Korn mere, end der blev udskrevet efter Loven i Fjor. Derfor maa Kredsen af Landbrugere, som skal aflevere Korn, udvides. Det er der ikke noget at sige til.

Efter Ligningsskalaen er Landejendomme med indtil 8 000 Kr.s Grundskyld fritaget for Aflevering af Korn, dog med Undtagelse af Brødkorn, der selvfølgelig skal afleveres, mod at de paagældende faar Foderkorn i Bytte. Efter den gældende Kornlov var Grænsen fastsat ved 10 000 Kr.s Grundskyld, før Paaligning fandt Sted. Der kan ikke være Tvivl om, at denne Merudskriv-

ning af Korn hos Husmændene i nogen Grad vil gøre det vanskeligt for dem at opretholde deres hidtidige Produktion, selv om der er givet dem nogen Erstatning derfor.

I § 2 angaaende Forbeholdsretten er der foretaget en Nedsættelse af det Kvantum Korn, der kan forbeholdes Landbruget, nemlig fra 400 kg til 300 kg pr. voksent Kreatur, hvilket ogsaa er en Følge af den Merudskrivning, der finder Sted.

Den Pris, der skal betales for det afleverede Korn, er fastsat i Overensstemmelse med de Priser, der er gældende i Henhold til Kornloven af 25. Juli 1940. Der er dog sket en Forhøjelse paa 10 Kr. pr. 100 kg for $\frac{1}{8}$ af det Kvantum Korn, der skal afleveres, til de Landmænd, som opfylder deres fulde Afleveringspligt i Henhold til Løven. Det er en Slags Paaskønnelse, der maaske i nogen Grad kan faa Indflydelse paa Afleveringen af Korn, idet Landmændene derigennem opmuntres til saa vidt muligt at opfylde deres Afleveringspligt.

Prisen paa Korn til Heste uden for Landbruget og til industriel Brug er fastsat til 35 Kr. pr. 100 kg. Jeg finder, at saavel denne Pris som den Pris, der betales til Landmænd, der opfylder deres Afleveringspligt fuldt ud, er meget passende, og der er da ogsaa hidtil kun meget faa Landmænd, som har givet Udtryk for Utilfredshed med Lovforslaget. Her paa Rigsdagen har der, saa langt Lovforslaget er kommet paa sin Vej gennem Tingene, ikke været ytret særlig Utilfredshed med det, og der er saa godt som heller ikke klaget over de anførte Priser.

Det har i dette Tilfælde som saa ofte før ved Gennemførelsen af Love til Støtte for Landbruget vist sig, at den højtærede Landbrugsminister har haft Held til at samle Landbruget om det Forslag, der skal gennemføres. Ministeren har i dette Tilfælde haft Held til, før Forslaget blev forelagt for Rigsdagen, at faa Tilslutning fra samtlige Landbrugsorganisationer, hvilket forklarer, at Forslaget faar en saa hurtig og let Gang gennem Rigsdagens Ting.

Det er klart, at i en Tid, da Tilførslerne af Korn og Foderstoffer fra Udlandet fuldstændig er standset, kan det ikke undgaaes, at Produktionen af Landbrugsprodukter gaar ganske betydeligt ned. Til Trods for denne Nedgang i Produktionen mener jeg dog, jeg tør sige, at Landbruget — saavel